

מת (ירושלים) 4153-08-24 - מדינת ישראל נ' יונתן הולצמן (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 4153-08-24 מדינת ישראל נ' הולצמן(עציר)
תיק חיצוני: 172083/2024

לפני כבוד השופט מרדכי בורשטין

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ענת ארוסי-כהן

מבקשת
נגד

יונתן הולצמן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עידן
בוטבול

משיב

החלטה

1. בקשה לעיון חוזר.

לאחר שהוגש כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, הודיע המשיב שהוא סבור שקיים כרסום בראיות, אך מאחר שאין בידיו להציע חלופת מעצר הסכים המשיב למעצרו עד לתום ההליכים. ביום 13.08.24 נעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

2. בבקשה דנן נטען כי משפטו של המשיב טרם החל וכי מעבר לחלוף הזמן, בידי המשיב להציע חלופה הולמת ועל כן התבקש לקבוע דיון, לרבות בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

3. הצדדים טענו היום ותיק החקירה הוגש לעיון. ההחלטה תעסוק אפוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה וזאת "על מנת לשמור על זכויותיו המהותיות של הנאשם בניהול ההליך, ולמנוע פגיעה בזכותו החוקתית לחירות בטרם הוכרע דינו, אשר מטבע הדברים נשללת עם החלטת המעצר" (בש"פ 6185/19 פלוני נ' מדינת ישראל 02.10.19).

4. בכתב האישום נטען שבין אחיו של המשיב לאחר החל סכסוך כספי והמשיב היה מודע לסכסוך. ביום 22.04.24 כתב האח למתלון הודעה והחל בהתכתבות עם המתלון. ביום 27.04.24 כתב המתלון לאח שיעלה לביתר עילית ובסמוך לכך הצטייד האח ברימון רסס צה"ל שזכוהו להמית, אותו לקח מתחמושת שגנב מצה"ל וכן באלה טלסקופית וקשר קשר עם המשיב להשליך את רימון

הרסס בסמוך לבניין בו מתגורר המתלונן, בין היתר על מנת להעביר למתלונן מסר בדבר השבת החוב. סמוך לשעה 21:51 אסף האח ברכבו את המשיב מביתו והשניים נסעו ברכב לעבר המקום, כשהאח נוהג וברשותם רימון הרסס והאלה. בשעה 22:05 לערך הגיעו השניים למקום. המתלונן שהה באותה עת מהעבר השני של הרחוב במרחק של למעלה מ-10 מטרים מהשניים עם שני חבריו. במקום שהו במרחק של מספר מטרים בודדים מספר אנשים, בכביש נסעו אוטובוס וכלי רכב ובבניין שהו דרי הרחוב. האח עצר את הרכב והשאירו ממונע ומיד לאחר מכן יצא המשיב מהרכב למקום. המתלונן הבחין בהגעת השניים ורץ לעברם עם חבריו, תוך שאחד מהם צועק לעבר השניים. האח יצא מהרכב לעבר המקום. בשלב כלשהו, נטען שאחד מהשניים השליך את רימון הרסס לעבר הבניין בכוונה לגרום למותו של אדם, כשהמתלונן ואחר מצויים בסמוך ועשה זאת חרף תנועת כלי רכב ואנשים במקום. מספר שניות לאחר מכן התפוצץ הרימון בעוצמה, האח והמשיב נכנסו לרכב ונמלטו ובהמשך השאירו השניים את הרכב ברחוב בבית"ר עילית וזרקו את האלה בסמוך. מיד לאחר האירוע נמלט המשיב מרשויות החוק חרף העובדה שידע שהוא מבוקש לחקירה ונעצר רק ביום 26.7.24.

5. בכתב האישום נטען שכתוצאה מהמעשים התפוצץ רימון הרסס במקום, הרסיסים חדרו לגופו של המתלונן שנפגע קשות ונותח ובנוסף הפיצוץ העז גרם לנזקים רבים לבניין, לגדר ולאבנים משתלבות במדרכה וכן גם לנזק לרכב שחנה במרחק של 4 מטרים ממוקד הפיצוץ. כמו כן נוכח המלחמה, חלק מיושבי הבניין מיהרו לממ"ד, ילדים סובלים כתוצאה מהאירוע מחרדות ועוד. למשיב יוחסו עבירות רבות- ניסיון רצח בצוותא, נשיאה והובלת נשק, חבלה חמורה בצוותא ובאמצעות נשק חם, פציעה בנסיבות מחמירות בצוותא ובאמצעות נשק חם, היזק בחומר נפץ בצוותא, סחיטה בכוח בצוותא, חבלה למזיד ברכב בצוותא ושיבוש מהלכי משפט בצוותא.

6. המבחן שעל בית המשפט לבחון הוא קיומו של סיכוי סביר שהראיות יביאו להרשעת המשיב. מבחן זה ייעשה בהסתכלות כוללת ובבחינה של מכלול חומר החקירה. בנוסף יש לבחון האם אין סתירות או פירכות הגלויות על פניהן או אם אין ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים ובהגיונם.

עמד על כך כב' הנשיא ברק בפרשת זאדה, שליחה לא נס, "נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. עליו לעיין בחומר החקירה כולו, לרבות חומר החקירה התומך בעמדת הנאשם. אין עלי לצמצם עצמו לחומר הראיות המפליל בלבד. עליו לפרוס לפניו את מלוא התשתית הראייתית כפי שזו מופיעה בחומר החקירה, לרבות ראיות ההגנה (ראה ב"ש 765/84 מדינת ישראל נ' פלוני [7], בעמ' 399). אם על יסוד חומר החקירה הכולל - כפי שהוא נתפס בשלב המעצר עד תום ההליכים - אין סיכוי סביר להוכחת האשמה בסיום המשפט, אין בסיס להיווצרותה של עילת מעצר. אכן, על השופט לבחון את מלוא הראיות שבתיק החקירה, הן אלה התומכות בגירסת התביעה והן אלה הנוגדות אותה. על יסוד בחינה כוללת זו, עליו להשתכנע כי חומר החקירה הכולל מקים סיכוי סביר להוכחת האשמה (ראה בש"פ 1915/95 [8]). על-כן, אם עולה מתוך מכלול חומר החקירה כי קיים כבר עתה כירסום של ממש בגירסת התביעה, באופן שאין סיכוי סביר להרשעת הנאשם בסוף המשפט, לא מתקיימת הדרישה בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. עמד על כך השופט שמגר בצינו כי בשלב המעצר עד תום ההליכים, בית המשפט -...יבחן בין היתר, אם

אין סתירות או פירכות הגלויות על פניהן, או אם אין ליקויים בסיסיים בהצגת הדברים ובהגיונם, שיש בהם כדי להפחית באופן מהותי ממשקלם הלכאורי של הראיות..." (ב"ש 322/80 מדינת ישראל נ' אוחנה (להלן -פרשת אוחנה [9]), בעמ' 362) ("בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד נ(2)133).

7. יוטעם שבענייננו תלויה ועומדת בקשת המבקשת לתקן כתב האישום, לאחר שאחד מהעדים העיד בתיק האח. עם זאת, הבחינה שיש לבחון היום, היא כתב האישום התלוי ועומד כנגד המשיב והראיות הגולמיות כנגדו. זאת נקודת המוצא וכך יש לעשות.

8. ב"כ המשיב מודה שהמשיב היה במקום האירוע. בהתחשב בנקודת מוצא זו נפרט את הראיות.

א. בסרטון נראה אדם משליך רימון ומיד לאחר מכן נשמע פיצוץ.

ב. מעבר להימצאותו של המשיב בזירה- המשיב זוהה בזירה- בזמן אמת. העד י.מ. בהודעתו מיום 28.04.24 מסר כי ראה רכב מיושן בצבע נחושת כסף שעצר מאחורי האוטובוס ויצא מהרכב "אדם בלבוש מוזר, מכנסיים צבאיות, צבע חקי, מעיל כבד של מדים עם כתמים...מגולח, קירח יצא מהאוטו מכופף ואז זרק משהו מתחת למכונית, שמעתי כמו צליל של משהו נדלק וראיתי ניצוצות של אש ואז זרק עוד משהו לבניין.. ואז נשמע בום. את כל זה ראיתי מתוך האוטו...לאדם עם המדים היה ביד דוקרן באורך של 30 ס"מ..." עד הראייה זיהה את האירוע, הנתמך גם בסרטון שבו רואים את הרכב והאוטובוס ואת המשיב. אמנם, במסדר זיהוי תמונות העד לא זיהה את המשיב, אך אין בכך כדי לפגום בעוצמת הראיות. הוא הדין בנוגע לצבע הרכב וסוגו שעה שיש רכב רלבנטי אחד בזירה ונראה בסרטון. הזיהוי הוא בנוגע לאדם שיצא מהרכב שאינו הנהג והזיהוי מתייחס אפוא למשיב שלא נהג ברכב. יש לחזור ולהזכיר כי בשלב זה בית המשפט אינו נדרש לדון בשאלת משקל הראיות או בשאלת מהימנות העדים (בש"פ 1658/18 בדראן נ' מדינת ישראל (12.03.18)).

ג. האח מסר בתחילה שלא היה במקום כלל ולא יצא מביתו (הודעה מיום 28.04.24), אף שאביו זיהה אותו ברכב (הודעת האב מיום 01.05.24).

ד. אחיו של המשיב מסר גרסה מפורטת בפני מדובר - בתמליל שצורף עולה שהאח מאשר סכסוך כספי (ע' 7), כי רצה להרוג את המתלונן (ע' 8), כי השליך את הרימון והנפגעים יודעים שהוא המשליך (ע' 9) ובלהט הרגע נפצעו שניים קשות. האח הודה שהגיע ברכב, ש"התוצאה הושגה" (ע' 32), כי "רצינו לעשות עניין יותר גדול" (ע' 85), כי היה "מסטול שיכור ופיזי" ולכן הגיע ברכב מבלי לחשוב שיצולם (64). האח גם מסר כי גנב את הרימון משטחי כינוס לאחר שעשה "על האש" לחיילים ומסר פרטים על רימון הרס (ע' 75).

האח הפליל עצמו והפליל גם את המשיב, אשר היה שותף לתכנון, לכל הפחות והיה מודע לרימון וכי הדבר תוכנן בצוותא - **"רצינו לעשות עניין יותר גדול ולא יצא. לא תיכננו שהם יפצעו באמת"** (ע' 55) וכי ירידת השותף מהרכב הייתה כדי שהאירוע **"יהיה גדול יותר"**.

האח גם מסר פרטים על חברו שהיה עמו ברכב, הוא המשיב- אשר עבר תאונת עבודה, יש לו קרע במניסקוס ואשתו בחודש שמיני ויש לו ילדה בת 7 (ע' 97).

הפרטים ה**"מפלילים"** שמסר האח למדובב, אשר מפורטים, בכלל זאת מספר הרימונים ומספר הנוסעים ברכב וזהותם כמו גם התכנון המוקדם- מהווים ראיות לכאורה (ראו והשוו: בש"פ 2805/08 **עלאא עלי נ' מדינת ישראל** (13.04.08)).

ה. אשתו של המשיב מסרה ביום 08.05.24 כי ביום האירוע יצא המשיב עם קפוצ'ון וכי היא לא יודעת לאן יצא.

ו. אחד מהנפגעים הגיע לביתו של אבי האחים ביום האירוע, שם תקף וקילל (הודעת ט.ב. מיום 30.04.24; הודעת האב מיום 28.04.24). התנהלות זו לא הייתה בחלל ריק, אלא על רקע האירועים ולא סתם הגיע הנפגע לבית האמור. כאמור, הנפגע הגיע בסופו של יום לאב האחים בטרוניות ויש בכך כדי ללמד שההגעה למקום של המשיב לא הייתה תמימה, כלל ועיקר.

ז. המשיב אישר שהגיע עם אחיו ברכב במטרה לבוא לדבר עם הנפגע ט.ב. (הודעה מיום 26.07.24 ש' 40). המשיב גם אישר שההגעה למקום לא הייתה לשיחת חולין, אלא לאחר שאחיו התקשר אליו **"ואמר לי שהוא רוצה שאני יבוא איתו ושלך לדבר עם ב.ט. שהוא חייב לו כסף"** (הודעה מיום 28.07.24 ש' 70).

ח. השניים כאמור נסעו במשך מספר דקות למקום ולא עסקין בנסיעה אקראית.

ט. המשיב אישר שבסרטון **"רואים אותי יוצא עם משהו ביד... אני לא זוכר מה זה"** (הודעה מיום 30.07 ש' 39). וד"ל.

י. בגרסתו של המשיב נמצאו סתירות, בלשון המעטה, בנוגע לאופן שבו עזב את המקום, לגורם שאסף אותו ולמועד שבו שהה עם אחיו. כאן המקום לציין שלמשיב לא היה הסבר בנוגע לאלות שנמצאו בסמוך לרכב והוא טען ש**"בסיטואציה לא ראיתי שום אלה"** (הודעה מיום 29.07.24), אף שבסרטון נראה הנהג מתעסק עם אלה ואכמ"ל.

יא. הקלטה שתומללה מהטלפון מלמדת על כך שהאח שיתף את המשיב בתכנון: **"...נהיה עוד קצת סבלנים ונבין איך לפעול, אני אדבר עם יהונתן אני יבין מה הוא חושב..."**.

9. מכלול הראיות האמורות מלמד שחומר החקירה מקים סיכוי סביר להרשעה, שכן האח מסר למדובב שזרק רימון וכי הדבר היה בתכנון האדם שהגיע עמו ברכב. אין מחלוקת שהמשיב הגיע עם האח ברכב ומכאן שההודעה בפני המדובב לכשעצמה, כמו גם הימצאותו של המשיב בזירת האירוע, מודעותו להגעה למקום ולחלק מהמעשה לפחות, מלמדים על ראיות לכאורה. הסרטון שהוצג ועדות עד הראיה תומכים אף הם באמור. לכך יש להוסיף את פנייתו של הנפגע בזמן אמת לאב האחים, את התנהלותו של המשיב אשר הודה שהחזיק דבר מה בידו בשעת מעשה וכן ידע שהמטרה "**מחפשת אחריו**" ונמלט במשך חודשים מספר, התנהלות שלא ניתן לה כל הסבר, בפרט לנוכח העובדה שאשתו הייתה לקראת לידה ולנוכח הנסיבות הלא תמימות של האירוע.

למעורבות המשיב כמבצע בצוותא קיימות אפוא ראיות לכאורה.

10. מכאן שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב.

11. לדין ביום 09.06.25 בשעה 11:00.

12. המזכירות תשיב תיק החקירה.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ה, 27 מאי 2025, בהעדר
הצדדים.